

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת מקץ תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת מקץ תשפ"ג – התעמקות במכירת יוסף

ועוד משהו שעשו השבטים: הם דנו את יוסף על העתיד, הם ראו ברוח הקודש שירבעם בן נבט יצא ממנו והוא יהיה חוטא ומחטיא ומרגיז את השמים, אז הם דנו אותו על העתיד. לא דנים על העתיד. ה' יתברך בעצמו לא דן את האדם אלא על אותה שעה. אותה שעה הוא צדיק – אז הוא צדיק. אחר כך הוא לא יהיה צדיק – אז הוא ידון אותו, חוץ משני מקרים: אחד, זה בן סורר ומורה, שגם לא היה כל כך במציאות, ולהבדיל, חנוך בן ירד, שהוא לקח אותו לפני שהוא יחטא, אבל הוא לקח אותו להפוך אותו למלאך שר הפנים בשמים, הוא לקח אותו מהעולם הזה לטובתו. אז לא דנים בן אדם על מי שיצא ממנו, על מה יקרה בעוד כמה גלגולים. דנים אותו על אותו רגע. אם הוא בסדר, אז הוא צדיק. אז כאן הם דנו אותו.

אפשר לומר אולי על פי תורת הגלגולים, להקיש, שכשיוסף אומר "מרגלים אתם", בעצם הוא אומר שהם יהיו מרגלים לעתיד לבוא, שמהם יצאו המרגלים, המרגלים שהוציאו דיבת הארץ. בפשט הוא אומר שהם מרגלים כי הם באו לרגל את מצרים, אבל הוא לא אומר 'את מצרים', אז אפשר לדרוש את זה על פי הסוד שזה בעצם מה שהוא אומר. מה המשמעות של זה שהוא מזכיר את הדבר הזה ואוסר אותם בבית האסורים ומיסר אותם דוקא על הדבר הזה? הוא היה יכול למצוא תירוץ אחר.

"מרגלים אתם" – אהה... אז ככה בא לי לומר בסיעתא דשמיא, 'אתם מכרתם אותי וכמעט רצחתם אותי על לעתיד לבוא? הנה, אתם בעצמכם לעתיד לבוא, אתם תהיו מרגלים. אז אני עכשיו עוצר אתכם ומיסר אתכם על זה". אבל בעצם הוא לא קיים את זה. זאת היתה רק התחבולה כדי בסוף להביא את יעקב אבינו למצרים. אבל הוא הזכיר את הענין. נכון, מצד אחד כתוב "לא תקם ולא תטר", מצד שני "כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם".

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן בפרשת מקץ תשפ"ג – הרבה סוגיות חשובות, ובשם ה' נעשה ונצליח, ותן חלקנו בתורתך!

השאלה הראשונה שצריך להתעמק בה: החטא של מכירת יוסף הוא חטא מזעזע, קשה ביותר, לא הולם את מה שגרם לחטא. זה שהם קינאו, היה לו חלק. זה שהוא הוציא את דיבתם רעה – בסדר, לא חייבים מיתה על דבר כזה, ולא חייבים למכור מישהו לעבד, את האח, על דבר כזה.

ולכן החטא הזה, אומרים חכמינו, שמקטרג עד היום. שני קטרוגים היו. אחד, זה הענין שאברהם אבינו לא הקריב לעולה בסופו של דבר את יצחק אלא את השה, והמתיקו את הענין הזה. אבל הענין של מכירת יוסף, אפשר לומר שזה רודף אותנו עד ביאת משיח צדקנו בגאולה השלמה.

ואולי אפשר להפליג ולשער שאולי כל המחלוקות בעם ישראל עדיין יונקות משם. תתעמקו בזה ככה, תראו שיש משהו בהערכה הזאת, בענין של "יָהֵם לֹא הִפְרָהוּ" – שיש איזה חוסר הכרה הדדית בין החלקים בעם, כן? חשים כביכול לא שייכים לאותו עם, וכל מיני דברים שרחמנא לצלן שומעים לפעמים, בגלל השוני. אז המכירה הזו עשתה קרע בעם, ובסוף גרמה גם לקרע של מלכות בית דוד ומלכות ישראל. ה' יעזור.

אז המעשה היה חמור. נכון שעשרת הרוגי מלכות באו לכפר על זה כי הם היו באמת עשרת השבטים, ראשי השבטים, אבל נראה שזה לא מספיק. אז אנחנו צריכים לעשות תשובה על זה, כל אחד ואחד יעשה תשובה רצינית מאד בענין מכירת יוסף, וגם לתקן את השנאת חנם וגם לתקן את המדות והדעות, "ואל תדון את חברך עד שתגיע למקומו" – אני לא רוצה להגיע למקומו, אז אני לא רוצה לדון אותו. ואם מישהו דן את השני, שידון אותו לכף זכות. אלו הדברים הכי חשובים!

יעקב אבינו רגוע יותר – כי הוא מלך, יש לו חושים והסיעתא דשמיא, והשבטים שומעים בקולו, אז יש כח של האחדות של השבטים וה'פיקוד' כמו שאומרים של יהודה. אז זה כח. לא בכדי הם כבר תכננו להחריב את מצרים אם לא ישחררו את שמעון ואת בנימין. אז היתה להם יכולת ביצועית, רק הם לא הבינו בכלל מה קורה.

למה יוסף ידע? בגלל שגילו לו משמים, ברור. גם ידע לפתור את החלומות, גם של שר המשקים ושר האופים וגם של פרעה. וגם ידע מה צריך לעשות. וגם ידע שהשבטים יבואו לשבור בר, והעמיד שוטרים בכל שער ושער.

יעקב אבינו, כמו שאמרנו שהיה לצערנו בהסתר גדול, בצער גדול, נתן להם עצה שכל אחד יכנס משער אחר. דוקא העצה הזו גרמה להם להעצר! מעניין מאד הדבר הזה. לפעמים בן אדם עושה תחבולה, הוא חושב 'וואו, בתחבולה הזו אני אנצח', והצד השני יודע את התחבולה בעל פה, הוא רק מחכה שתעשה את התחבולה הזו – הוא יתפוס אותך. יכול להיות שאם היו נכנסים בשער אחד, אז יוסף היה צריך להמציא משהו אחר. לפעמים הנסתר הוא גלוי והגלוי הוא נסתר. לפעמים הישר' עדיף. "בְּתַחְבֵּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה".

ויוסף כאן מיסר את האחים, אבל הוא מיסר גם את אביו – כי הוא היה יכול להגיד להם על פי השכל הישר מההתחלה: 'שלום, אני יוסף. אתם מכרתם אותי לעבד. הנה, נהייתי מלך. אני לא שונא אתכם', כך וכך... 'תביאו את אבא. אין מה לחכות. יש גזירה של רעב', וזהו, בלי כל העלילה. בפשט, כן?

אבל כל אחד כאן היה צריך כנראה לעבור את התהליך הזה, כי זה משמים. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". וגם יוסף היה צריך לעמוד מול האחים – מצד אחד להיות קשה אליהם מאד, מצד שני לרחם עליהם וילבכות מאחורי הפרגוד' כמו שאומרים, ולהתחיל להכין את השטח שיבינו מיהו, שלא יתנפלו עליו וירצו לרצוח אותו, כמו שמובא במדרשים בפרשה הבאה שהוא נכנס למקום סכנה. כמעט אפשר לומר שזו טעות להיכנס למקום סכנה על פי ההלכה. אבל הוא רצה להביא אותם 'לקצה', לצער אותם וליסר אותם כדי שיעשו תשובה שלמה.

דבר חשוב מאד: לא לחשוך באנשים. כן? "החושך בכשרים לוקה בגופו". הם חשדו בו ומכרו אותו. את זה אני מוסיף למה שאמרתי בהתחלה.

אז כאן הוא גרם גם צער ליעקב אבינו, מאד. יעקב אבינו התיסר מאד לתת את בנימין. אפשר לומר שזה גם תיקון ליעקב אבינו, שהוא שלח את יוסף לאחים שלו כשידע שזו סכנה כי האחים שנאו אותו וקינאו בו. הוא שלח אותו לבד מהיוזמה שלו. כאן הוא כבר למד לקח והוא לא רצה לשלוח את בנימין. רק כי לא היתה שום ברירה הוא מסר את בנימין, כי זה היה פיקוח נפש של כולם. אז זה תיקון בשבילו, בשביל יעקב. ה' ירחם. כמה לא נעים...

בסופו של דבר, השבטים, יראו גם, אחרי שישתלק יעקב אבינו, שעדיין הם חושדים ביוסף שמא עכשיו הוא יתנכל אליהם. זאת אומרת שלא קלטו את יוסף, לא הבינו מי זה יוסף. הם "לא הפָּרְהוּ" – באמת לא הכירוהו בפשט, ולא

זה כהקדמה לענין, כדי שכבר מהתחלה נעשה תשובה כולנו על החלק שהיה לנו בחטא הזה, כי כל עם ישראל היינו כלולים בשנים עשר שבטי יה – אם מצד יוסף, אם מצד האחים, אם מצד יעקב אבינו. שתיים: חכמים אומרים שהוא יסר אותם, ו'טרטר אותם' כמו שאומרים היום, כדי לכפר להם על מכירת יוסף. ובאמת הם עשו תשובה, הם ראו, הם מיד ראו שזה משמים.

ועכשיו ניכנס וננתח על פי דרך עץ החיים את מפת הקרב של כל צד, ונאמר שבעצם היחידי שהיתה לו ראייה אמיתית על מה שקורה – זה יוסף הצדיק, כי היה לו גילוי פנים, משמים גילו לו את התכנית האלקית. יעקב אבינו היה בהסתר פנים, רק נצנצה בו מעט רוח הקודש שיש שבר במצרים – פעם הוא אומר שרואה, פעם ראייה, פעם שמיעה.

זה מעניין, כן, יש גילויים שהם בראיה, שהצדיק רואה דברים, ויש בשמיעה, שהוא שומע דברים, ויש בשניהם, ראייה ושמיעה ביחד. אבל אומרים חכמים שזו לא היתה נבואה כי הוא לא ראה שמדובר ביוסף, זה היה איזה גילוי, התחיל הגילוי. למה התחיל הגילוי? – כי הגיע הזמן.

כל הגילויים הם לא סתם גילויים שבאים משמים כי 'בוא נשמח את הצדיקים...' הגילויים באים לצרכי שמים קודם כל. אם הגיע העת, אז גם בן אדם לא מתאים, לא ראוי כל כך, הוא יהיה בראש. למשל, "יפתח בדורו כשמואל בדורו" – בגלל שהיו צריכים אותו, אז משמים העלו אותו, כי הוא היה השליח. כך אנחנו רואים בכל מיני מקרים שיש שליחים שלפי הפשט אתה רואה שהם בכלל לא ראויים, אבל לפי הסוד, כנראה בגלל שרש נשמתם או משהו אחר – הם כן ראויים.

אז מי זוכה לגילוי ומי לא? – יוסף הצדיק זוכה לכל הגילוי. האחים לגמרי לא מְקַוִּים, לא קולטים את המציאות. הם רק אמרו לעצמם שאם ניכנס למצרים, נחפש את יוסף ונמצא אותו באיזה שוק של עבדים או שוק אחר, אז אנחנו נקנה אותו בכל כסף שבעולם, ואם לא – אז נהרוג או ניהרג. זאת אומרת, ימסרו את הנפש. פה הם עשו תשובה אמיתית, וזה יפה מאד. אבל הם בכלל לא קלטו שזה יוסף ומה קורה פה ומה התכנית. שום דבר. מפת הקרב מצומצמת מאד.

ומתוך האחים יהודה היה יותר מפוכח – כשחזרו ליעקב ויעקב לא היה מוכן למסור את בנימין, הוא אמר: 'תחכו לזקן, כשיגמר הלחם אז...' אז הוא כבר הבין. הוא מלך, אז יש לו ראייה של מלך. קוראים לזה היום 'ראיה מערכתית'. הוא ראה את המערכה, שלא תהיה ברירה ויהיה צריך לאכול, אז אבא עכשיו לא שומע, עוד מעט הוא ישמע.

וגם ראובן שהציע את ההצעה שלו – מביא שמה רש"י הקדוש, "בכור שוטה" הוא אומר, 'אתה תתן את הנכדים, שאני אהרוג את הנכדים? הנכדים הם לא הבנים שלי? זה לגמרי תמוה באמת, ההצעה של ראובן. אולי זה כדי שיעלה יהודה מחדש כי הוא ראוי להיות מלך, אז הוא הביא את ההצעה הנכונה. הוא אמר: 'אני חוזר אתו חיי'. הוא היה ערב לנער. ואם יהודה, 'גור אריה יהודה', עָרַב לנער, אז

אז "לפום צערא אגרא" – הדרגה של האדם נקבעת על פי איך שהוא עומד בניסיונות: באמונה, בשמירת הקדושה, בשמירת תורה ומצוות, איך הוא בפנימיותו מתיחס למה שקורה לו, כלפי שמים, כלפי זולתו, אם הוא מטיח דברים חלילה כלפי מעלה או מתבטל או מקבל מאהבה או הוא שליח נאמן של ה' יתברך.

לפי כל העבודה שאדם עושה, גם החיצונית בתורה ומצוות וגם הפנימית בתוך נפשו – ככה נקבעת דרגתו, וגם כן כמובן על פי תפקידו ושליחותו ושרש נשמתו, כל אלה גורמים שיהיו לו גילויים כאלה ואחרים או לא יהיו לא גילויים. אבל "רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה", אז ככל שאדם יותר עוסק ולומד בתורה לשמה, אז הוא זוכה לדברים הרבה.

זהו. אז צריך להבין את המציאות הזו שבכל רגע נתון יכול להיות שיש צדיקים שיש להם השגה משמים מדויקת ביותר, ויש צדיקים שלא, ויש עמך ישראל שאולי בכלל לא, וכמו שהשכיל פרעה לגדל את יוסף – פרעה השכיל לגדל את יוסף, האחים לא השכילו, תבינו איזה דבר מזעזע – כי הקליפה מריחה מאיפה היא יכולה לקחת את השפע, אז הוא היה ראש הקליפה, "עַרְוֹת הָאָרֶץ", הוא הבין שיש פה מישהו שכדאי לגדל אותו ולנצל אותו, מה שהאחים לא הבינו.

ה' ירחם עלינו ועל כל עמו ישראל, ובא לציון גואל במהרה ברחמים, מתוך שמחה ואחדות ותיקון!

לחיים! לחיים! לחיים! לחיים!

כל טוב סלה. להתחזק בעבודתו יתברך.

חנוכה שמח! שיהיה הרבה אור!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:
"כי נפלתי, קמתי"
וממשיכים להילחם.
אין קיצור דרך – יש דרך!
טוב שיש דרך!
מתוך: שיחת נפש מלב אל לב עם שו"ת
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

הכירוהו בפנימיות שלו, הם לא הבינו בכלל מה הפנימיות שלו, לא השיגו את הפנימיות האצילית של יוסף. וזה דבר חמור מאד. כל הפוסל במומו פוסל.

אפשר לומר: יוסף הצדיק, צדיק יסוד עולם, ויש את הצדיקים האמתיים – אם חושדים אותם, זה משהו מן המשהו מהענין הזה, זו השתלשלות כלשהי מהחשדות שחשדו את יוסף.

יוסף גם כן עבר לא מעט, בגלל שהיה מיפה את עצמו, מסלסל בשערו, אבא שלו בצער והוא מסלסל בשערו וכל הענין הזה, אז דנו אותו כאן לגנאי. מצד שני, הוא מלך, והוא צריך לאכול ולשתות ולהראות בסדר, אף על פי שאביו בצער. אז מעניין הדבר. אנחנו הקטנים מלמדים עליו זכות.

בענין של מה התפקיד של היסוד: התפקיד של היסוד לגרום ליחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. עוד רוצה להוסיף, שהשבטים גרמו לו לצאת לגלות ושלא יהיה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי היסוד, ועכשיו שהוא אומר להם "מרגלים אתם" בעצם הוא רומז שבגלל המרגלים כל דור המדבר לא יכנס לארץ, אתם הוצאתם אותי מהארץ – אתם לא תיכנסו לארץ בחיים. נורא ואיום. נורא ואיום... קשה מאד מאד מאד, מאד.

אז התפקיד של היסוד, זה להשפיע את השפע – או שהוא משפיע לקדושה או שרחמנא לצלן הסטרא אחרא עושקת אותו והוא משפיע לסטרא אחרא. זה הסוד של כל נשמות ישראל גם, שבגלות, שבזכות שהם שמה השר הממונה, המלאך הממונה, באותה אומה בגלות, הוא לוקח את השפע המגיע לעם ישראל היושב בתחומו, ונותן רק תמצית לעם ישראל, אז האומה מתחזקת. ככה מביא הרמח"ל הקדוש. מזעזע. לכן צריכים כולם לעלות לארץ – כדי שתבוא הגאולה ברחמים ולהעלות את כל הניצוצות, ושעם ישראל יגיע לאחדות אמתית ולדרגה הרוחנית האמתית.

אנחנו רחוקים מאד מאד מהדרגה האמתית של עם ישראל, שזו דרגה של נבואה. בטח יש בכל דור ודור צדיקים קרובים לדרגה הזו, בעלי רוח הקודש וכדומה. אבל כלל העם כעם – אנחנו רחוקים. אנחנו צריכים להתכונן, כי בגאולה השלמה כולנו נהיה נביאים – זאת היא הדרגה האמתית, לתקן עולם במלכות שדי."

המהלך האלקי לא נגמר. זה לא איזה סיפור שהיה. זה ממשיך. זה ממשיך דור אחר דור, כל התיקונים עד סוף התיקון הכללי של כל הבריאה והגאולה השלמה במהרה ברחמים. אז מזה יש הרבה מה ללמוד.

התחלתי להגיד, למה הוא זכה לגילוי האלקי להבין את מפת הקרב, והאחים לא זכו, וגם יעקב אבינו לא זכה – וזה מפני שאלה צרכי שמים, צורך השעה, מפני הנשמה שלו, שהוא בחינת 'יסוד', שהוא מקבל את כל השפע ומשפיע למלכות, מפני שהיה צדיק: עמד בניסיון ולא נכשל עם אשת פוטיפרע, ועבר נסיונות איומים ולא נהיה כופר ולא נהיה רשע ולא התקלקל בבית הסוהר, עמד בכל הנסיונות בעצם, שלא מפורטים אבל ברור שהיו שמה נסיונות בלי סוף.

מתוך נפשי – הכנה לחנוכה, תורת הבירור

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כ"א כסלו תשפ"ג

- א. חנוכה הוא חג הבירור על פי התורה הקדושה. ליוונים דרך של בירור המציאות ע"פ השכל האנושי, בלי תורה, יראה ואהבה, ומתוך העבודה הזרה שלהם.
- ב. היהודים להבדיל, באו לעולם הזה לברר טוב מרע, אור מחושך וחושך מאור, ע"פ תורת ישראל הקדושה – לברר את ניצוצות הקדושה מהדומם, צומח, חי ומדבר, לברר את ה"מוחין" שיהיו קדושים לחלוטין, לברר את כח הדמיון, את הרגשות, את הדיבורים, את ההשגות, את האמת, לברר את המשמעות האמתית של הבריאה ואת הנהגת ה' ית'!
- ג. ע"י הבירור הנכון ע"פ פרד"ס התורה, אנו מתקנים את חטא עץ הדעת טוב ורע, ומתקנים את הניצוצות "לבלת ידח ממנו נדח"!
- ד. כל חן, כל דבר טוב, כל דבר מועיל, מאיר, מרפא, חיובי ונערץ – שייך לקדושה. אך לעתים הוא עשוק בקליפה. באמצעות ניצוצות הקדושה העשוקים בקליפה, הקליפה מתחזקת, יונקת שפע, מתגדלת ומתחצפת כנגד הקדושה – כנגד התורה, כנגד הצדיקים וכנגד ה' ית' וישתבח שמו לעד! עזות דקליפה.
- ה. ע"י הבירור והעלאת הניצוצות – הקליפה נכחדת והגאולה השלמה באה! ללא העלאת הניצוצות העשוקים – הגאולה ח"ו מתעכבת!
- ו. לאחר עריכת הבירור יש להלחם ביצר הרע הפרטי והכללי! ולהוציא את הניצוץ העשוק – "נפש תחת נפש". ע"י הבירור נוצרת התקשרות בינינו לבין הניצוץ. זהו זמן של סכנה – שהניצוץ לא ישרת את הקליפה ויפיל את המברר ר"ל. ולכן זהו זמן של מלחמה, של תפילה, של תחנונים, של תחבולות. "גִּבְרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ". "איזה הוא גבור? הכובש את יצרו"!
- ז. באמצעות 'דרך עץ החיים' אפשר בס"ד להתמודד נכון בתהליך מסוכן זה של העלאת הניצוצות העשוקים בקליפה! פחד ה'! ולכן מלחמה זו אינה מוטלת על כל אחד, אלא על גדולי הצדיקים והקדושים שנבחרו לכך משמים! עוד קודם לידתם!
- ח. על כן האדם הפשוט מעלה ניצוצות "קלים" יותר! גדולי הקדושים מעלים ומבררים את הניצוצות ה"קשים" והכבדים השייכים למוחין ולרגש!
- ט. לכן, דע את מקומך! ר"במופלא ממך אל תדרוש! פן תיזק ר"ל.
- י. המכבים הקדושים מסרו נפשם על קידוש ה', וביררו ניצוצות "כבדים" ע"י מלחמה גשמית ורוחנית. מפני שהיו קדושים ופעלו לשם שמים, ה' ית' עזר להם והם ניצחו את היוונים ושיקמו את בית המקדש – מקום העלאת הניצוצות! אך לבסוף, מפני שלא ויתרו על המלכות, השייכת אך ורק לבית דוד – נענשו וניזוקו ר"ל. הם טעו בבירור שלהם! ר"ל.
- יא. ה' יתברך יעזור ויציל שנעשה את הבירורים המתאימים לנו, לא פחות ולא יותר, מתוך אהבה ויראה – הרבה יראה – למען שמו באהבה! ונצליח. "ובא לציון גואל" במהרה! ברחמים!

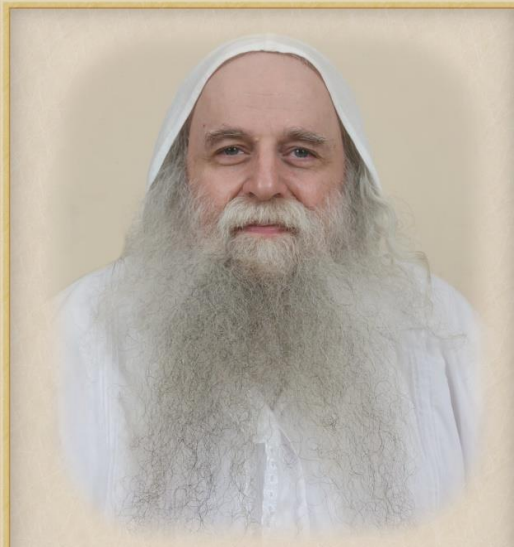
פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי מקובל קורא בפנים
קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב
יפה רום 40 גילה ירושלים
התקשרו 02-6520002
נא להביא תמונות פנים של כל האנשים
הקשורים לנושא היעוץ

רבים מספור נושעו בסיעתא דשמיא
מברכותיו ועצותיו

האדמו"ר מקבל קהל זה כארבעים שנה.
קורא בפנים, מייעץ ומברך בכל תחומי החיים,
זיווג, שלום בית, פרנסה, מזל, חינוך,
התלבטויות, בחירת מקצוע, עסקים וכו'.

זכה להסכמות מגדולי ישראל ובראשם מזקן
המקובלים האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל.
כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
מייסד 'דרך עץ החיים'
הדרך לזכות לקרבת ה' יתברך
לתיקונך השלם ולתיקון עולם במלכות שד"י
ומלאה הארץ דע"ה את ה'
www.rachlin.org.il

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי פינחס דניאל הכהן רחלין